

KriFo Fisk AS
7180 Roan

22.02.13

Det kongelige fiskeri- og kystdepartement
Oslo

Svar på høringsnotat av 12. oktober 2012
(minstemål på sei nord og sør for 62 gr N)

Vår bedrift ligger i kjerneområdet for dette høringsforslaget, på Fosen i Trøndelag. Vi vil bli rammet uansett endring av dagens regelverk. Vi holder til i et område i Norge med store utfordringer for å sikre ressurstilgang igjennom året. Og således en kamp for å holde hjulene i gang for å sikre helårlig drift, noe som er helt nødvendig for å holde bedriften på beina.

I Trøndelag har vi vel i dag bare seinotfisket på våren som man kan kalle et sesongfiskeri for den kystnære flåte som vi er avhengige av. Ut over dette er det et bredt spekter av arter som vi er avhengige av. Mange av artene vi er avhengige av er regulert i en eller annen form med fredningstider og bifangstregler.

Bedriften er en hjørnestein i mottaksstrukturen i Trøndelag og kjøper i dag fisk ifra hele Trondheimsfjorden og Fosenhalvøya.

Vi håper og forlanger å bli tillagt vekt i denne saken.

Etter gjennomgang av høringsnotatet sitter vi igjen med en følelse av at dette er politikk. Det er politikk fordi en endring av regelverket vil kunne ekskludere en hel flåtegruppe og dermed gjøre det umulig for en allerede hardt presset landindustri å overleve. Samtidig vil en annen flåtegruppe høste frukter av at seien ikke lengre blir fisket med not, dette er politikk!

Forslaget om å øke minstemålet og å fjerne dispensasjonsordningene vil gjøre at det ikke vil være fangstbar sei inne ved land lengre. Dette er meget alvorlig for landindustrien og dermed mottaksstrukturen langs med kysten. En radikal forandring av dagens regelverk vil føre til en nedleggelse av mange viktige fiskebruk ifra Trøndelag og sørover landet. Landindustrien må kunne kjøpe og foredle ressursene vi har nærhet til innenfor et smidig regelverk.

Disse fiskebrukene kjøper annen fisk igjennom året og en nedleggelse vil føre til en katastrofe for alle kystfiskere. Dette er en situasjon som ingen er tjent med og som vi forventer at våre politikere tar ansvar for.

Vårt forslag for å ivareta seibestanden, kystnotfiskerne og landindustrien er følgende:

1. La minstemål og dispensasjonsreglene ligge som de er i dag.

Dette er mål som er innarbeidet i fiske og produksjon på land igjennom lang tid. Det er en grunn for at de er formet som i dag og disse grunnene er ikke mindre aktuelle idag. Utenfor midt-Norge blir det innblanding av mindre fisk utover våren. Hvis disp reglene fjernes vil ikke et fiske kunne gjennomføres. Praktisk eksempel: Et forslag som er luftet er å ha en innblandingsprosent av fangsten. Hva om en kaster og får en fangst som er 39 cm og som ikke vil overleve et utsett? Dette vil da være en ulovlig fangst og kan ikke leveres da det ikke er noe større fisk å regne innblanding av. Da er det mye bedre å ha en dispensasjonskvote å belaste denne fangsten på slik vi har det i dag. Det er ikke enkelt å håndheve en innblandingsprosent, det er mye enklere å ha en kvote som vil stoppe fisket på undermåls fisk når denne kvoten er oppfisket. Da har myndighetene full kontroll over dette.

2. Redusè dispensasjonskvoten med 400 tonn til 2600 tonn.

På dette viset vil vi ha tilnærmet samme antall individer oppfisket som om fisken var over 40 cm sammenlignet med en kvote på 3000 tonn.

Innfør et eget varenummer på sluttседlene slik at vi kjøpere får registrert inn undermålsfisk. Da vil fiskeridirektoratet ha full kontroll på dispensasjonskvoten til enhver tid og kan stenge dispensasjonsordningen på dagen. Dette er det veldig enkelt å få til. Bruk noen kroner mer på kontroll av fisket, dette er alle parter interessert i.

3. Gjør den totale seinotkvoten "ikke refordelbar" (nord for 62 graden)

For å få kontroll med opptaket av sei under 45 cm ville et slikt "verktøy" vært bra for forvaltningen. Vi ville da ikke fått et press mot departementet om refordeling til denne flåtegruppen om andre grupper ikke klarer å fiske sine kvoter. Notkvoten kan heller ikke refordeles til andre flåtegrupper. Dette vil for enkelte fiskere/redere være kontroversielt, men det vil være et konstruktivt bidrag til å få seibestanden på fote. Dette kan være en prøveordning i for eksempel 5 år.

Vi er alle bekymret over en minskende seibestand. Alle ønsker å holde denne oppe. Det blir noe meningsløst over tiltakene når minstemålet alene skal gjøre lønnsomheten større, samt at en utestengelse av notflåten skal berge bestanden. Vi forlanger at også andre virkemidler settes inn. Hvorfor følges ikke samme tankegang som er brukt med kveite, breiflabb og uer? Her fredes gytetiden i gytetida. Hvorfor ikke frede gytetfeltene utenfor kysten en måned i året? Kaster inn denne idèen selv om det ikke er tema her. Men vi kan ikke ta bit for bit, vi må se hele helheten.

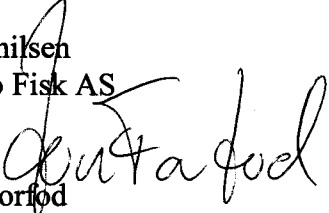
På vegne av alle fiskebrukene som er avhengige av helårlig råstofftilgang henstiller jeg til at alle følger blir diskutert når denne saken blir avgjort. Det er mange bedrifter i næringsfattige kommuner som vil bli berørt. Nedleggelse vil legge ned kystfiskeriene i store områder, vi er avhengige av en levende landindustri. Det må være samfunnsmessig mer fornuftig å foredle denne seien langsmed kysten og ikke på trålerdekk til havs.

Håper at alle fiskere forstår at vi alle sitter i samme båt, selv om jeg er klar over at fiskerlaget blir delt i denne saken. Men det vil ikke være noe sted å levere fisken ifra sjarkfiskeren hvis fiskbruket er nedlagt.

Vi håper på god dømmekraft i denne saken og at vi sammen kan utvikle kystlinja vår i framtida i pakt med naturen.

Beklager at vårt tilsvaer ble noe langt, men det må det bli når det er en livsnødvendig sak for bedriften og kysten.

Med hilsen
KriFo Fisk AS

Jon Forfod
Daglig leder